

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL (C-26/14)

Ответници: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) и др. (C-25/14), Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire — CFDT и др. (C-26/14)

Диспозитив

Задължението за прозрачност, което произтича от член 56 ДФЕС, не допуска държава членка да приема за приложимо спрямо всички работодатели и всички работници и служители от даден сектор колективно споразумение, сключено от представителните организации на работодатели и на работници и служители за даден сектор, което поверява на избран от социалните партньори един-единствен икономически оператор управлението на задължителна допълнителна схема за осигуряване, въведена в полза на работниците и служителите, при положение че националната правна уредба не предвижда подходяща публичност, която да позволи на компетентния публичен орган изцяло да вземе предвид представената информация за наличие на по-изгодна оферта.

Действието на настоящото решение не засяга колективните споразумения — определящи една-единствена институция да управлява допълнителна схема за осигуряване — за които публичен орган е приел преди датата на обявяване на настоящото решение, че са задължителни за всички работодатели и за всички работници и служители в даден сектор, освен в случаите на образуване преди тази дата съдебни производства.

⁽¹⁾ ОВ С 85, 22.3.2014 г.

Решение на Съда (голям състав) от 15 декември 2015 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз

(Съединени дела C-132/14 и C-136/14) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Регламент (ЕС) № 1385/2013 — Директива 2013/62/ЕС — Директива 2013/64/ЕС — Правно основание — Член 349 ДФЕС — Най-отдалечени региони на Европейския съюз — Изменение на статуса на Майот по отношение на Европейския съюз)

(2016/C 068/05)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Европейски парламент (представители: I. Liukkonen, L. Visaggio и J. Rodrigues), Европейска комисия (представители: R. Lyal, W. Mölls, D. Bianchi и D. Martin)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: A. Westerhof Löfflerová, E. Karlsson, F. Florindo Gijón и J. Czuczai)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Кралство Испания (представител: M. Sampol Pucurull), Френска република (представители: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas и N. Rouam), Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, B. Andrade Corre, M. Duarte и S. Marques)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбите по дела C-132/14 — C-136/14.

- 2) Осъжда Европейския парламент да заплати съдебните разходи на Съвета на Европейския съюз по дела C-132/14 и C-136/14.
- 3) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи на Съвета на Европейския съюз по дела C-133/14 — C-135/14.
- 4) Кралство Испания, Френската република и Португалската република понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 175, 10.6.2014 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 декември 2015 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Neptune Distribution SNC/Ministre de l'Économie et des Finances

(Дело C-157/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1924/2006 — Директива 2009/54/ЕО — Член 11, параграф 1 и член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Защита на потребителите — Хранителни и здравни претенции — Натурални минерални води — Съдържание на натрий или на сол — Изчисляване — Натриев хлорид (готварска сол) или общо количество натрий — Свобода на изразяване и свобода на информацията — Свобода на стопанска инициатива)

(2016/C 068/06)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Neptune Distribution SNC

Ответник: Ministre de l'Économie et des Finances

Диспозитив

- 1) Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните, изменен с Регламент (ЕО) № 107/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г., във връзка с приложението към този регламент, трябва да се тълкува в смисъл, че не разрешава използването на претенцията „с много ниско съдържание на натрий/сол“ и на всяка друга претенция, която има същия смисъл за потребителя, по отношение на натуралните минерални води и другите води.

Член 9, параграф 2 от Директива 2009/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 година относно експлоатацията и предлагането на пазара на натурални минерални води във връзка с приложение III към тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че не разрешава опаковките, етикетите или рекламата на натуралните минерални води да съдържат претенции или обозначения, целящи да убедят потребителя, че съответните води са с ниско съдържание на натрий/сол, или че са подходящи за диета с ниско съдържание на натрий, когато общото съдържание на натрия във всички налични негови химически форми е равно или по-високо от 20 mg/l.

- 2) При разглеждане на втория въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които да засягат валидността на член 9, параграфи 1 и 2 от Директива 2009/54, във връзка с приложение III към тази директива, както и с приложението към Регламент № 1924/2006.

⁽¹⁾ ОВ C 184, 16.6.2014 г.